

Délvidéki Ifjuság

Szeged, 1935. szeptember hó.

Ára: 20 fillér.

Megjelenik havonként egyszer.

Az Americana Clusia és Danubiana
corporatiójának hivatalos lapja
Előfizetési ár 1 évre 2 pengő.

Felölős szerkesztők és kiadók:
BUÓCZ ELEMÉR
MIKLÓSI LÁSZLÓ

Szerk. és kiadóhivatal: Szeged
Telefon: —
Dugonics-tér 12. Katolikus Ház

ELŐLJÁRÓBA

Nyilvánosság elé lépünk, mert lelkünk odavágyik minden testvérünk elé, s szellemi kincseinket nem akarjuk csak magunknak megőrizni, hanem másoknak is megakarjuk mutatni, hogy találják benne örömeiket. A nyilvánosság elé lépünk, mert úgy hisszük, hogy ez a lapunk közelebb hoz bennünket emericánásokat azokhoz, akik még nem ismernek, akik még nem találták meg a kapcsolatot velünk, de akik lélekben úgy érznek, mint mi. Előállottunk azért is, hogy fiatalos erőnkkel és lelkesedésünkkel új reményt ébresszünk azokban is, akiknek alkotó és munkás keze csüggedten hanyatlik a téftlenségre. Előléptünk, hogy megmutassuk lelkünk örömét, hogy mások is örüljenek velünk és azért is, hogy hangot adhassunk bajainknak, gátlásainknak, egyszerűval mind annak, ami egy élet felé törő ifjú lelkét nyomja. Megakarjuk írni mindazt, amit ifjú lelkünkkel magyartalannak és kereszténytelennek találunk. Harcolni akarunk a betű hatalmával érdekeinkért, amelyekről megvagyunk győződve, hogy egyetemes magyar érdekek is!

Akarjuk, hogy sorainkon keresztül min-

denki megismerje a mi egyetemista életünket, lelkünket, mely vágyva-vágyik minden magyar testvér felé. Szeretnénk, ha sorainkból mindenki kiolvasná, hogy hogyan készülünk élni egy apáéinkénál magyarabb életet, hogy hogyan véljük szolgálni hivatásunkat, Nagy-Magyarország újjáteremtését. Tükör akarunk lenni, melybe, ha belenéz akárki is e csonka hazában, lássa a mi gyötrődésünket, mely nagy célok felé hajt, kétségeinket, melyeknek örvényéből oly heroikus küzdelemmel igyekszünk magunkat kitépni. És nem utolsó sorban most már oly ritkán, de mégis kacagni tudó lelkünk derűjét is csillogtatni szeretnénk, hogy másokban is mosolyt fakasszunk.

Ha kezébe veszi a mélyentisztelt olvasó a mi kis lapunkat, érezze meg benne szivünk dobbanását és lelkünk minden melegét és ne lökje félre szivtelen közönnyel, ne menjen el mellettünk süket füllel, mert a lelkünket kínáljuk, hogy szeressenek és mi is szeressünk. Várjuk a rokonlelkeket, akik úgy érznek, mint mi és együttes erővel meg fogjuk találni az érvényesülés útját.

A jó Isten segítse a mi munkánkat!

A szociális kérdés és a magyarországi kisebbségek problémája a Danubiana corp. idején munkatervében

A corporatio júniusi évváró kiskáptalanján vette át Vadász Istvántól Miklósi László negyedéves joghallgató a seniori tisztséget és ez alkalommal vázolta is, hogy mely irányban kíván különösképpen munkásságot kifejteni.

— Minden katolikus egyetemi és főiskolai hallgatónak — mondotta — ismernie kell a gazdasági válságból való kibontakozásnak katolikus elvek szerinti útjait, tehát tisztában kell lenni a Quadragesimo Anno, a

Rerum Novarum és az idevágó katolikus szociális tudományokkal, hogy ezen elvek irányítása mellett lehessünk az ország reformerei. Nem maradhatunk el a 30 évesek reformmozgalmi mögött, hanem tudatosan és felkészülve, tovább kell folytatni azt a harcot, amit ők elkezdtek. A tudatos küzdelemhez pedig — mondotta a továbbiakban az új senior — tudományos felkészültség, szakavatottság kell és ezt a katolikus szociális tudományok ismerete nélkül nem is lehet elképzelni. Ezeket

a tudományokat előbb magunkévá kell tenni és a keresztény szociális elvektől vezetett ifjú pionir munkása lesz egy másik társadalmi rendnek, a hivatásrendi államnak, mely kiküszöböli az erkölcsstelen kapitalista rablógazdálkodást és kenyeret, tisztességes megélhetést ad.

A kérdésnek ilyen irányban való megoldása feltétlenül magára fogja vonni nemcsak a megszállás alatt levő magyar kisebbségek, hanem a régi országhatárokon belül élő nemzetiségek figyelmét és rokonszenvét is. Nagyon jól tudjuk, hogy a cseh rádió naponként szórja szét a világba a magyarországi nyomorról és munkanélküliségről szóló híreket, hogy így vegye el a területén lakó tót és magyar kisebbségek kedvét egy újbóli magyar impérium gondolatától.

Ehez a kérdéshez szorosan csatlakozik a másik: a Csonkamagyarországon élő kisebbségek problémájának megoldása. Mert, hogy ez probléma, azt a napjainkban történő számtalan eset bizonyítja. Ilyen az egyik Szeged környéki sváb faluban nem régen megtörtént eset is, ahol az egyik sváb gazda a németkörben nagy társaság előtt megvert egy tanítót, mert az — horribile dictu — azt merete mondani, hogy mégsem járja Németországból való tanítónő segítségével szítani Nagy-Germánia gondolatának tüzét abban a községben, amelyik nekik hazát, oltalmat és kenyeret adott akkor, amikor ősök a nem minden valószínűséget nélkülöző éhség és nyomor elől egy batyúval ide megérkeztek. És ennek a tanítónak — aki különben maga is sváb, de megértette a hálának és az ehhez a földközösséghez való tartozás parancsszavát — még a mai napig sem adták elégtételt.

Igenis, meg kell oldani a több, mint száz év óta megoldatlanul maradt és most is égető magyarországi kisebbségek problémáját. Hatalmi eszközök alkalmazása ilyen esetekben nem fér össze a magyar mentalitással, s így egyedüli eszközünk a kulturális meggyőzés, illetve hangulatkeltés a magyar impérium mellett.

Hogyan érhetjük el ezt mi — tette fel a kérdést Miklósi László senior. Csak úgy, ha az illető kisebbség nyelvén szólva közéljük meggyünk, kulturoladások és más ilyen alkalmakkor megmagyarázzuk ennek a népnek, hogy e föld iránt — mely neki otthont adott — hálával tartozik. S végső esetben, ha lázítóktól felzaklatott fantáziájuk nem hajlik a jó szóra, meg lehet mondani azt is, hogy

KORDA rt. fiókja Szeged,

Gróf Apponyi Albert utca 20. sz.

Iskolai pepita füzetek 40 1/—12, 80 1/—20, 100 1/—24 f.

ha nem tetszik a magyar impérium, még mindig vissza mehet oda, honnan ősök idejöttek, de a földet, az oltalmat, a kenyeretadó házat ne akarják megrabolni, mert ezt a földet magyar vér szerezte és fogja megtartani.

Ilyen irányú propaganda munkához, — amely szent nemzeti munka is — azonban tudni kell a kisebbségek nyelvét. Meg kell tanulnunk nekünk, szegedieknek szerbül, románul és németül és e nyelvek birtokában ellensúlyoznunk kell a szerb és román pópa, azután a vándor német diákok agitátor és lázító munkáját.

Az egyetemi ifjúság akkor fog hivatásának igazi magaslatára emelkedni, ha a szónoklatok és frázisok mezejéről erre az annyira elhanyagolt területre lép és hazafiságát, nemzeti érzését aktivitásban concretizálja. Mert ne felejtsük el, nem elég a hazáért meghalni, hanem érte élni is kell tudni.

Az ifjúság számára óriási lehetőségeket nyújt e nyelvek birtoka, mert reméljük, hamar eljön az idő, amikor a kisebbségi területek papi, tanítói, orvosi, jegyzői állásainak betöltésénél eme szempontok és eme nyelvek birtoka döntő szerepet fognak játszani.

Tavalyi munkánk eredményeképpen az idén fel fog állíttatni a bolgár lektori szék. De a nyelvkurzusok megrendezésétől az idén sem fogunk eltekinteni, s a szegedkörnyéki falvakba történő kiszállásainkat kulturdélután megrendezésével fogjuk egybekötni. Meg kell próbálnunk tehát a magyar jövő megépítését úgy, hogy magunkévá tesszük a katolikus szociális és gazdasági tanításokat egyrészt és a kisebbségi kérdést a megoldás felé segítjük, úgy, hogy ezeket a népeket igyekszünk megnyerni a keresztény és magyar politikának anélkül, hogy nemzetiségüket megakarnánk ölni.

A corporatio ifjúsága lelkesen tette magáévá az új senior programját és többek hozzászólása csak megerősítette az új munka sikerébe vetett hitet.

K é p .

Csak lázas álom?
Titkos sejtelem játszik most velem
álmatlan éjszakákon?
Mert mindig látom
bársonyos szemed és fehér kezed
símit s csókodra vágyom...
Karom kitárom
epedón, neked suttogom neved
és hívó szódat várom.
De hisz' csak álom
szivárványok között
s eloszlik, mint a köd
a déli napsugáron...

Fehér Kálmán.